

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 20 november 2018 met nummer RvVb-S-1819-0312
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0606-SA

Verzoekende partijen 1. mevrouw **Catherine VAN EYLEN**
 2. de heer **Jo GROOTJANS**
 3. de heer **Clive BARWISE**
 4. mevrouw **Carine SOMERS**
 5. de heer **Marcus CORTOIS**

vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN met woonplaatskeuze
op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18

Verwerende partij de **GEWESTELIJKE OMGEVINGSAMBTENAAR** van het
Departement OMGEVING, afdeling Vlaams-Brabant

vertegenwoordigd door advocaat Michel DIEVOET met
woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolstraat 56

Tussenkommende partij de nv van publiek recht **PROXIMUS**

vertegenwoordigd door advocaten Herman DE BAUW en Bart
MARTEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel,
Louizalaan 99

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 14 mei 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 27 maart 2018.

De verwerende partij heeft de omgevingsvergunning verleend aan de tussenkommende partij op 27 maart 2018 om 13:53:45 ingetrokken en aan de tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor de aangevraagde stedenbouwkundige handelingen voor het bouwen van een nieuw telecomstation (buispyloon) op een perceel gelegen te 3080 Tervuren, Smisstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 47C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 2 juli 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 6 september 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 2 oktober 2018.

Advocaat Alisa KONEVINA, *loco* advocaat Cies GYSEN, voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Michel DIEVOET voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Bart MARTEL voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 16 november 2017 bij de gewestelijke omgevingsambtenaar een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “de plaatsing van een nieuw telecomstation (buispyloon)” op een perceel gelegen te 3080 Tervuren, Smisstraat.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Leuven’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977, in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 januari 2018 tot en met 2 februari 2018, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 12 februari 2018 als volgt ongunstig:

“ ...

Inhoudelijke beoordeling van het dossier door de gemeentelijke omgevingsambtenaar

...

e) Natuurtoets

Natuurwetgeving

...

Er zijn geen aanwijzingen dat op het terrein vegetaties of kleine landschapselementen voorkomen waarvoor de wijziging verboden is of aan een vergunning is onderworpen op grond van artikel 7 of 8 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23-07-1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21-10-1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Er zijn geen aanwijzingen van het voorkomen van beschermde dier- of plantensoorten van bijlage II of III van het Soortenbesluit (voor andere soorten is de bescherming ondergeschikt aan de planologische bestemming).

Bos

///

...

j) Milieuaspecten

Globaal kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur, op de mens tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperkt worden.

k) goede ruimtelijke ordening

Toetsing aan de beoordelingsgronden van artikel 4.3.1. §2:

Ruimtelijk rendement

///

Functionele inpasbaarheid

De voorgestelde inplanting van de buispyloon is niet aanvaardbaar omdat deze zich middenin een residentiële woonomgeving, omgeven door het natuurgebied van de Voer en het 'Twaalf Apostelen Bos', bevindt.

Mobiliteitsimpact

///

Schaal

De hoogte van de buispyloon is veel te groot om in deze woonomgeving/bouwblok te plaatsen en sluit niet aan op de schaal van de omgeving, noch op de schaal van de omgeving met verlichtingsmasten.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

De omgeving wordt gekenmerkt door vrijstaande eengezinswoningen, een landelijk en natuurlijk uitzicht waardoor een buispyloon van deze grootte hier niet thuishoort.

Visueel-vormelijke elementen

Het beeld van een 25-meter hoge buispyloon die boven de bestaande bomen uitkomt, schaadt het landelijk uitzicht van de omgeving. Het (vanaf de straatzijde) oplopende reliëfverschil zorgt ervoor dat deze hoogte nog verstrekt wordt.

Cultuurhistorische aspecten

///

Bodemreliëf

Er worden slechts beperkte reliëfwijzigingen voorzien.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid

De dichtstbijzijnde woning bevindt zich op slechts 26m afstand van de buispyloon. Gezien de grootte van deze buispyloon is deze afstand niet voldoende om geen hinder qua uitzicht te veroorzaken.

...”

De verwerende partij verleent op 27 maart 2018 om 13:53:45 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij.

De verwerende partij beslist op 27 maart 2018 om 14:58:06 tot intrekking van de om 13:53:45 verleende omgevingsvergunning omwille van een materiële vergissing in de aanduiding van de bouwplaats en het verlenen een nieuwe omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. De verwerende partij beslist:

“ ...

Voor de aanvraag in kwestie is de gewestelijke omgevingsambtenaar bevoegd om de beslissing te nemen omdat het een aanvraag betreft die moet behandeld worden volgens de gewone vergunningsprocedure maar niet moet voorgelegd worden aan de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie.

...

De aanvraag valt onder punt 21 van de lijst van de Vlaamse projecten vastgesteld in toepassing van artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de

omgevingsvergunning: aanvragen met betrekking tot infrastructuur met openbaar karakter voor al dan niet draadloze communicatienetwerken voor radiocommunicatie, telefoonverkeer, televisie, internet of andere, die als een bovenlokaal netwerk functioneren.

...

De aanvraag bevat geen ingedeelde inrichtingen: voor Proximus hebben de batterijen een waarde van 9600 VAh, dit is minder dan 10.000 VAh en dient dus niet vervat te worden in de aanvraag. Er is geen airco aanwezig, deze dient dus niet vervat te worden in de aanvraag.

...

Op 27/3/2018 om 13:53:45 werd een omgevingsvergunning verleend voor deze stedenbouwkundige handelingen. In het besluit werd verkeerdelijk opgenomen dat deze handelingen werden uitgevoerd te Bierbeek, Daalstraat (kadastraal bekend onder Bierbeek afd. 1 sectie E nr. 171 L.). Vandaar dat een nieuw besluit dient opgemaakt. Dit besluit vervangt integraal vorig besluit.

DE PLANOLOGISCHE LIGGING EN DE BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING

...

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan LEUVEN (KB 7/4/1977) gelegen in een woongebied.

...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

De stedenbouwkundige voorschriften gevoegd bij het gewestplan zijn van toepassing.

...

BESCHRIJVING VAN DE BOUWPLAATS, DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Het terrein waarop de pyloon wordt voorzien bevindt zich vlakbij de dorpskern van Vossem, deelgemeente van Tervuren.

(luchtfoto)

De locatie bevindt zich op de parking en aansluitend aan de gebouwen van het voetvalterrein van FC de Greunsjotters. Het terrein is toegankelijk via een smalle omhooglopende toegangsweg naar het voetbalterrein dat achter de Smisstraat is gelegen. Rechts van deze toegangsweg bevinden zich hoogstammige bomen en dicht struikgewas. De omgeving wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van voornamelijk woningen in open bebouwing met diepe tuinen.

...

ADVIEZEN

Op 12 december 2017 werd advies gevraagd aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren. Op 12 februari 2018 werd een ongunstig advies uitgebracht door het college van burgemeester en schepenen waarin het ongunstig advies als volgt werd gemotiveerd:

“ ...

Inhoudelijke beoordeling van het dossier door de gemeentelijke omgevingsambtenaar

...

k) goede ruimtelijke ordening

Toetsing aan de beoordelingsgronden van artikel 4.3.1. §2:

Ruimtelijk rendement

///

Functionele inpasbaarheid

De voorgestelde inplanting van de buispyloon is niet aanvaardbaar omdat deze zich middenin een residentiële woonomgeving, omgeven door het natuurgebied van de Voer en het ‘Twaalf Apostelen Bos’, bevindt.

Mobiliteitsimpact

///

Schaal

De hoogte van de buispyloon is veel te groot om in deze woonomgeving/bouwblok te plaatsen en sluit niet aan op de schaal van de omgeving, noch op de schaal van de omgeving met verlichtingsmasten.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

De omgeving wordt gekenmerkt door vrijstaande eengezinswoningen, een landelijk en natuurlijk uitzicht waardoor een buispyloon van deze grootte hier niet thuishoort.

Visueel-vormelijke elementen

Het beeld van een 25-meter hoge buispyloon die boven de bestaande bomen uitkomt, schaadt het landelijk uitzicht van de omgeving. Het (vanaf de straatzijde) oplopende reliëfverschil zorgt ervoor dat deze hoogte nog verstrekt wordt.

Cultuurhistorische aspecten

///

Bodemreliëf

Er worden slechts beperkte reliëfwijzigingen voorzien.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid

De dichtstbijzijnde woning bevindt zich op slechts 26m afstand van de buispyloon. Gezien de grootte van deze buispyloon is deze afstand niet voldoende om geen hinder qua uitzicht te veroorzaken."

Bespreking advies

- *Ivm functionele inpasbaarheid: GSM masten dienen te worden ingeplant in de nabijheid van de gebruikers. Daardoor dienen ze ingeplant in of zeer nabij een woonomgeving. In dit geval wordt de pyloon voorzien in het midden van een binnengebied gevormd door Sint-Pauluslaan, Smisstraat en Steenputten. Aan de randen van dit gebied bevinden zich woningen, voornamelijk in open bebouwing. In het binnengebied bevindt zich de infrastructuur horende bij het voetbalveld van "Greunsjotters Vossem". In een woongebied zijn naast wonen nog andere aan het wonen complementaire functies aanwezig: zo ook is het bestaande voetbalveld een gemeenschapsvoorziening die inzake een duurzame ruimtelijke ordening best zo dicht mogelijk ingeplant wordt bij de gebruikers van de sportinfrastructuur. Inzake gebruik zal de plaatsing van de GSM mast minder storend zijn voor de woonomgeving dan het bestaande voetbalveld, met naast de gebruikelijke activiteiten, bijkomend het gebruik van de verlichting van de sportinfrastructuur (lichtpollutie). De relatie tussen de aanvraag en het natuurgebied van de Voer en het 'Twaalf Apostelen Bos' wordt niet verder gespecificeerd. Dit gebied is lager gelegen dan de plaats van de aanvraag. Indien de visuele impact wordt bedoeld: door de bestaande groenvoorzieningen in en rondom bovenvernoemd gebied en de bomen in kwestieus gebied, zal de mast nauwelijks vanuit het natuurgebied en het bos visueel merkbaar zijn.*
- *Ivm. schaal: de huidige infrastructuur van het voetbalveld sluit qua schaal ook niet perfect aan bij de configuratie van de omliggende bebouwing. Rondomrond staat een hoge afsluiting, het gras is een kunstgrasveld en rond het terrein zijn al 4 hoge verlichtingspylonen voor de verlichting van het veld voorzien, elementen die ook niet in de omliggende woonomgeving te vinden zijn. De voorgestelde pyloon is inderdaad meer dan dubbel zo hoog (25m). Door de slankheid van de voorziene buispyloon dient dit eerder als een puntopstelling binnen dit gebied te worden beschouwd waardoor er geen echte schaalbreuk met de bebouwing in de omgeving wordt veroorzaakt. De omgeving bestaat immers voornamelijk uit gebouwen, een buispyloon is inzake impact en schaal dan ook niet te*

vergelijken met de impact van de gebouwen van dergelijke hoogte. En in de onmiddellijke omgeving komen reeds pylonen voor.

- *Ivm ruimtegebruik en bouwdichtheid: duurzaam omspringen met de beschikbare ruimte impliceert dat bij ruimtelijke ingrepen gestreefd moet worden naar oplossingen die de additionele visuele druk of impact op een gebied of locatie zoveel mogelijk minimaliseren. Daarom moet steeds gezocht worden naar mogelijkheden tot bundeling van de basisstations met bestaande gebouwen en infrastructuur, ic. de infrastructuur van een voetbalveld. De ruimte ingenomen door de pyloon en de bijhorende technische installatie is erg beperkt.*
- *Ivm. visueel-vormelijke elementen: omwille van de bestaande groenvoorzieningen in en rondom bovenvernoemd gebied, zal de mast nauwelijks visueel merkbaar zijn.*
- *Ivm. hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid
Zie schaal en gezondheidstoets*

OPENBAAR ONDERZOEK

Voorliggende aanvraag moet op basis van het bepaalde in artikel 17 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning behandeld worden volgens de gewone procedure, zodat met toepassing van artikel 23, eerste lid, van hetzelfde decreet een openbaar onderzoek moet worden georganiseerd.

Er werd een openbaar onderzoek gehouden van 04/01/2018 tot en met 02/02/2018, conform titel 3 hoofdstuk 5 van het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Er werden twee bezwaarschriften ingediend, waarvan bij een bezwaarschrift een petitie, ondertekend door 115 omwonenden, werd toegevoegd.

Inhoud bezwaarschrift 1 (met petitie), ontvangen dd. 22-01-2018

- *Er is niet voldoende bewijs dat de stralingen op lange termijn niet schadelijk zijn voor de gezondheid van omwonenden;*
- *De zendmast zal boven de bomen uitkomen en op deze manier het landelijke karakter verstoren;*
- *Er zullen parkeerplaatsen bij het voetbalveld moeten verdwijnen waardoor er parkeerhinder zal ontstaan;*
- *De waarde van de huizen in de nabijheid van de zendmast zal dalen.*

Behandeling:

- *Zie verder 'gezondheidstoets'*
- *Het reliëf loopt omhoog, maar de locatie maakt dat de pyloon door het reeds aanwezige groen aan het gezichtsveld zal onttrokken worden en de pyloon nauwelijks merkbaar is vanop straat.*
- *De voorziene plaats van de pyloon bevindt zich niet op de afgebakende parkeerplaatsen bij het voetbalveld, er zullen geen parkeerplaatsen verdwijnen en er zal dus ook geen verdere parkeerhinder voor de omwonenden ontstaan;*
- *Is geen beoordelingscriteria van de goede ruimtelijke ordening zoals decretaal bepaald en bijgevolg niet van stedenbouwkundige aard.*

Inhoud bezwaarschrift 2, ontvangen dd. 01-02-2018

- *De onschadelijkheid van stralingen is nog niet voldoende bewezen;*
- *Het reliëfschema bij het dossier geeft een verkeerd beeld weer omdat dit gebaseerd werd op een woning op het laagste punt terwijl, indien men rekening houdt met de stralingshoek van de antennes, deze straling dwars door de slaapkamers van de hoger gelegen woningen loopt;*
- *De waarde van de woning zal dalen;*
- *Er kan geen rekening gehouden worden met de juridische argumenten die de aanvrager gebruikt omdat deze opgesteld werden door advocaten en de gewone burger zich dit financieel niet kan veroorloven.*

Behandeling:

- Zie gezondheidstoets
- Zie gezondheidstoets
- Is geen beoordelingscriteria van de goede ruimtelijke ordening zoals decretaal bepaald en bijgevolg niet van stedenbouwkundige aard.
- Het staat de aanvrager vrij om zijn aanvraag zo goed en volledig mogelijk te motiveren. Ook indien die hiervoor eventueel juridisch advies zou voor hebben ingewonnen.

WATERTOETS

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de relevante doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheersplan.

Het perceel is niet gelegen in potentieel overstromingsgevoelig gebied. Het voorliggende project heeft geen impact op het afstromende water. Bovendien worden er geen belangrijke ondergrondse constructies gebouwd en worden er geen grachten gedempt, overwelfd, ingebuisd of beschoeid, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is. Er is geen beperkte wijziging van de verharde oppervlakte, alle hemelwater infiltreert in de omliggende bodem.

(afbeelding)

VERPLICHTINGEN VANUIT EUROPESE REGELGEVING – Milieueffectrapportage

De aanvraag heeft betrekking op een activiteit die niet voorkomt op de lijst van bijlage I, II of III van het project-m.e.r.-besluit.

GEZONDHEIDSTOETS

In de medische wetenschap is de discussie of en in hoeverre de nabijheid van niet-ioniserende elektromagnetische velden kan resulteren in schadelijke effecten op het menselijk gestel, nog steeds aan de gang. De blijvende discussie betreft hypothetische effecten die zich eventueel op lange termijn zouden kunnen voordoen bij veel hogere veldsterkten of bij andere frequenties dan de straling die traditioneel wordt gegeneerd door zendantennes van mobiele telecommunicatienetwerken. Het is algemeen erkend dat de hypothetische blootstellingsrisico's vele malen groter zijn bij het dagdagelijks contact met andere stralingsbronnen, zoals bijvoorbeeld GSM-gebruik (door de onmiddellijke nabijheid bij het lichaam), TV zendstations (door exponentieel hogere zendvermogens) of electriciteitskabels (door de lagere frequenties). Desalniettemin moeten er ook bij zendantennes in het licht van de duurzame ontwikkeling en het voorzorgsbeginsel voldoende garanties zijn om schadelijke gezondheidseffecten uit te kunnen sluiten.

Een duurzame ontwikkeling is een ontwikkeling die in de behoefte van de huidige generatie voorziet, zonder de mogelijkheden om de behoeften van de komende generaties te hypothekeren. Een van de basisprincipes van het begrip duurzame ontwikkeling is het voorzorgsbeginsel. Dit beginsel, dat afkomstig is uit het milieurecht, betekent dat de overheid niet hoeft te wachten met het nemen van milieubescherpende maatregelen tot een onomstotelijk bewijs geleverd is van schadelijke effecten, en legitimeert het handelen van de overheid om bepaalde schadelijke activiteiten te reguleren.

Het door de Wereldgezondheidsorganisatie erkende ICNIRP (International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection) heeft in 1998 op basis van de bestaande wetenschappelijke kennis blootstellingslimieten opgesteld die geacht worden de hypothetische gezondheidsrisico's volledig uit te sluiten. 4 W/kg wordt bij hogere

frequenties zoals zendantennes beschouwd als drempelwaarde vanaf waar gezondheidseffecten, met name thermische effecten, kunnen worden waargenomen. Als beschermingsbron voor het publiek wordt dit door het ICNIRP vervolgens 50 maal verstrengd, hetgeen resulteert in een blootstellingslimiet van 0,08 W/kg. 0,08 W/kg komt bij een stralingsfrequentie van 900 MHz overeen met een elektrische veldsterkte van 41,3 V/m. Deze voorzorgsnormen van het ICNIRP, die op basis van de bestaande wetenschappelijke kennis beogen om ieder gezondheidsrisico volledig uit te sluiten, heeft de Raad van de Europese Unie op 12 juli 1999 overgenomen als aanbeveling voor de lidstaten (1999/519/EG).

Deze blootstellingslimieten worden regelmatig internationaal geëvalueerd. Het ICNIRP zelf heeft in een rapport in 2009 bevestigd dat op basis van recente wetenschappelijke gegevens er geen aanleiding is om de bestaande limieten als voorzorgsnormen in vraag te stellen. Het SCENIHR (Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risks van de Europese Unie) heeft in 2015 in een wetenschappelijke opinie geconcludeerd dat het bestaande wetenschappelijke bewijs geen enkel verband aantoonde tussen de blootstelling aan elektromagnetische velden onder de aanbevolen limieten en schadelijke gezondheidseffecten. Het onderzoek in het kader van het EMF (Electromagnetic Field) project van de Wereldgezondheidsorganisatie heeft tot gelijklopende resultaten geleid. Het departement Omgeving van de Vlaamse Overheid monitort en publiceert samenvattingen van de recente wetenschappelijke studies die in dit gebied verschijnen.

De Belgische federale voorzorgsnorm die tot 2009 werd toegepast, 0,02 W/kg zijnde 20,6 V/m bij een frequentie van 900 MHz, was nog eens gevoelig strenger dan de Europese en ICNIRP aanbevelingen. In het Vlaamse Gewest zijn vervolgens in 2010 voor vaste zendantennes van mobiele telecommunicatienetwerken voorzorgsnormen aangenomen die nog eens strenger zijn dan de federale normen.

Dit gebeurde in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, dat op van 13 januari 2011 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd. De reglementering voor elektromagnetische golven werd aldus in Vlarem II ingevoegd. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011.

Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen die krachtens VLAREM II worden opgelegd, voldoen (artikelen 2.14.2.1, 6.10.2.2, §1, 6.10.3.1 en 6.10.3.2 Vlarem-II).

De reglementering uit Vlarem II legt een individuele norm per antenne op, die geldt in de omgeving van verblijfplaatsen waaronder lokalen van woningen, scholen, crèches, ziekenhuizen, rust- en verzorgingstehuizen, alsook bedrijfsruimten waar werknemers zich regelmatig bevinden en speelplaatsen van scholen. Bij een frequentie van 900 MHz bedraagt deze grenswaarde 3V/m (artikel 6.10.2.1 Vlarem II).

Daarnaast geldt ook een cumulatieve norm voor het totale stralingsveld van alle vast opgestelde zendantennes met een frequentie tussen 10 MHz en 10 GHz. Bij een frequentie van 900 MHz bedraagt deze grenswaarde 20,6 V/m (artikel 2.14.2.1 Vlarem II). Dit is derhalve de reeds als afdoende beschouwde

federale voorzorgsnorm, die voorheen slechts als individuele norm werd gehandhaafd. De individuele norm per antenne is tevens 4 keer strenger dan de grenswaarden die als voorzorgsnormen worden aanbevolen door de Wereldgezondheidsorganisatie en de "International Committee for Non Ionising Radiation Protection" (ICNIRP) en de Europese Unie. De voorzorgsnormen van het Vlaamse Gewest zijn dan ook in wereldwijd opzicht één van de meeste strenge en verregaande beschermingskaders.

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft in haar advies over het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 vastgesteld dat de daarin ontworpen “blootstellingsnormen voor zendmasten” niet kennelijk onverenigbaar zijn met het voorzorgsbeginsel, en dat uit de gegevens van het dossier kan worden afgeleid dat het ontwerp met de nodige zorgvuldigheid is voorbereid, en dat daarbij aandacht is besteed aan het voorzorgsbeginsel. Dienaangaande dient ook te worden verwezen naar de Reguleringsimpactanalyse van 24 maart 2010 waarop de door de Vlaamse Regering uitgevaardigde Vlarem II regelgeving is gebaseerd.

Ingevolge artikel 6.10.2.2, § 1 Vlarem II is de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne of de verandering van een vast opgestelde zendantenne verboden zonder conformiteitsattest.

Het conformiteitsattest wordt afgeleverd door de afdeling, bevoegd voor milieuhinder van elektromagnetische golven. Een overtreding op deze bepaling is een milieu-inbreuk die wordt gehandhaafd overeenkomstig Titel XVI van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid. Het conformiteitsattest wordt afgeleverd door de afdeling die binnen het departement LNE van de Vlaamse Overheid bevoegd is voor milieuhinder van elektromagnetische golven.

Overeenkomstig artikel 6.10.2.5 Vlarem II, wordt een conformiteitsattest alleen afgeleverd als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° “de aanvraag van het conformiteitsattest voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 6.10.2.3, tweede en derde lid, en artikel 6.10.2.7;*
- 2° de berekeningen of metingen op basis van de elementen, vermeld in de aanvraag, zijn correct;*
- 3° op basis van de metingen of berekeningen voldoet de zendantenne aan de voorwaarden, vermeld in deel 2, hoofdstuk 2.14, afdeling 2.14.2, en deel 6, hoofdstuk 6.10, afdeling 6.10.2”.*

Met het conformiteitsattest wordt derhalve geattesteerd dat de zendapparatuur van de verschillende operatoren in overeenstemming is met de normen die in Vlarem II zijn vastgesteld. Indien die normen niet worden overschreden, wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd en dient aangenomen te worden dat er geen gevaar voor de gezondheid bestaat. Indien die normen worden overschreden, kan er geen conformiteitsattest worden afgeleverd, en dient de exploitatie van een zendantenne onmiddellijk te worden gestaakt.

De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd en opgevolgd, is operationeel. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze omgevingsvergunning niet in de weg staat.

Zoals de Raad van State in arresten heeft bevestigd, kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de gezondheidsrisico's van op een constructie te plaatsen zendantennes in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de terzake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde voorzorgnormgeving.

Gelet op de grote bijkomende veiligheidsmarge in de Vlaamse normgeving ten opzichte van de op de bestaande wetenschappelijke kennis gebaseerde en reeds krachtens het voorzorgsbeginsel uitgevaardigde internationale en Europese aanbevelingen en gelet op het feit dat de Vlaamse normgeving zowel de in de omgeving bestaande meest kwetsbare verblijfplaatsen als de gecumuleerde effecten van meerdere zendantennes in rekening brengt, kan er worden aangenomen dat de naleving van de Vlarem II voorzorgnormen, thans in de voorliggende ruimtelijke context de naleving van het voorzorgsbeginsel garandeert.

Gelet op het voorgaande kan de inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening discretionair bevoegde vergunningverlenende overheid, gelet op de aard van het hypothetische stralingsrisico en de in iedere ruimtelijke context hoge bescherming uitgaande van de krachtens het voorzorgsbeginsel uitgevaardigde reglementering in Vlarem II, er in alle redelijkheid vanuit gaan dat de gezondheidsrisico's uitgaande van de aangevraagde zendmast verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening.

Het verleende conformiteitsattest voor de exploitatie van de zendantennes, is afgeleverd door het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en kan worden geraadpleegd op de website van LNE via de link LNE kaart zendantennes (<https://www.lne.be/kaart-zendantennes>)

- **Proximus: Conformiteitsattest 001000078 dd. 06/07/2017**

Uit het verleende conformiteitsattest blijkt dat op de plaats waar het telecommunicatiestation zal worden ingericht, de stralingsreglementering wordt gerespecteerd. Gelet op, enerzijds, de normen die worden opgelegd, en, anderzijds, de bevestiging met het verleende conformiteitsattest dat die normen worden nageleefd, dient aangenomen te worden dat geen gezondheidshinder wordt veroorzaakt op verblijfplaatsen in de zin van artikel 1.1.2 Vlarem II, gelegen in de omgeving van de inplantingsplaats.

De operatoren verklaren op eer dat zij zal blijven voldoen aan de voorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010, opgenomen in Vlarem II, gedurende de hele periode waarin het telecommunicatiestation in dienst zal worden gesteld.

Voor alle andere zendantennes, die ressorteren onder het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010, aanwezig in de omgeving van het aangevraagde, wordt het gezondheidsaspect van de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd door de naleving van de norm die artikel 2.14.2.1 Vlarem II voorschrijft. De hiervoor afgeleverde conformiteitsattesten zijn te raadplegen op de website van LNE: LNE kaart zendantennes. Er bestaat in elk geval geen enkele redelijke aanwijzing van het bestaan van een eventueel risico op gezondheidshinder die de vergunningverlenende overheid ertoe zouden kunnen brengen om de aanvraag te beoordelen als onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

INHOUDELIJKE BEOORDELING

Toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften:

De aanvraag is planologisch in overeenstemming met de vigerende voorschriften van het gewestplan. Deze aanvraag omvat een installatie die ten dienste staat van de gebruikers die in het betrokken gebied gebruik wensen te maken van het mobiele netwerk (data en voice).

De infrastructuur voor mobiele communicatie is een gemeenschapsvoorziening die beschouwd dient te worden als een complementaire en noodzakelijke inrichting aan het wonen.

Afweging goede ruimtelijke ordening op basis van beoordelingsgronden van artikel 4.3.1. §2, van de VCRO:

- functionele inpasbaarheid: de pyloon wordt ingeplant naast een voetbalveld, gelegen in een binnengebied. Rondom het voetbalveld bevinden zich woningen, voornamelijk in open bebouwing met ruime tuinen (zie hoger – luchtfoto). Rondom het voetbalveld staan momenteel hoge verlichtingspylonen.
Zie ook bespreking advies college van burgemeester en schepenen – functionele inpasbaarheid.
- mobilitateitsimpact: de werken hebben een heel beperkte mobiliteitsimpact. Er wordt geen mobiliteitshinder verwacht.

- schaal: de hoogte van de buispyloon is strikt noodzakelijk om de beoogde kwaliteit te kunnen garanderen.
Zie ook bespreking advies college van burgemeester en schepenen – schaal.
- ruimtegebruik en bouwdichtheid: de oppervlakte die wordt ingenomen door het basisstation is zeer beperkt in verhouding tot het perceel waarop de installatie zal worden geplaatst.
*De verlichtingsfunctie voor de parking wordt overgenomen door deze nieuwe verlichtingspyloon, op deze manier wordt er voorzien in een tweeledige functie op één drager. De technische kasten worden aan de voet van de pyloon geplaatst waardoor de totaal te gebruiken oppervlakte voor het nieuwe telecomstation beperkt blijft.
Zie ook bespreking advies college van burgemeester en schepenen – ruimtegebruik en bouwdichtheid.*
- visueel-vormelijke elementen:
*Het betreft een slanke buismast van 25 meter die omwille van de aanwezigheid van hoogstammige bomen langsheen de toegangsweg en de ligging achter de bebouwing van de Smisstraat, grotendeels aan het oog zal worden onttrokken.
Zie ook bespreking advies college van burgemeester en schepenen – visueel-vormelijke elementen.*
- cultuurhistorische aspecten: in de directe omgeving zijn geen waardevolle cultuurhistorische elementen aanwezig.
- bodemreliëf: ongewijzigd.
- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen:
zie gezondheidstoets

ALGEMENE CONCLUSIE

*De aanvraag is verenigbaar met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;
...*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering.

De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Ernstige middelen

A.1. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In het eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1°, b) VCRO *juncto* artikel 4.3.1, §2 VCRO, van artikel 48, §1, 4° en 6° van het Besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsbesluit), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van de formele en materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen wijzen er in hun eerste middel vooreerst op dat er op de verwerende partij in voorliggend dossier een verstrengde motiveringsplicht rust gelet op de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften - waarin werd opgeworpen dat er geen voldoende bewijs voorligt dat de gsm-stralingen op lange termijn niet schadelijk zijn voor de gezondheid van de omwonenden, dat de zendmast boven de bomen zal uitsteken en het landelijk karakter zal verstoren, dat het reliëfschema in het aanvraagdossier een verkeerd beeld geeft omdat het zich richt op een woning op het laagste punt zodat de straling dwars door de slaapkamers van de hoger gelegen woningen loopt - en gelet op het ongunstig advies verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren van 12 februari 2018.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij oordeelt dat wat betreft de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde project de gsm-mast minder storend zal zijn dan het bestaande voetbalveld en dat de mast door de bestaande groenvoorzieningen nauwelijks visueel merkbaar zal zijn vanuit het natuurgebied en het bos. De verzoekende partijen geven aan dat deze motivering niet kan volstaan aangezien de mast niet ter vervanging van een voetbalveld komt maar bijkomend wordt ingeplant en bijgevolg de cumulatieve effecten dienen te worden onderzocht, wat niet is gebeurd. Bovendien klopt de stelling van de verwerende partij niet dat de buispyloon nauwelijks zichtbaar zal zijn vanuit het natuurgebied en het bos door de aanwezigheid van het omringende groen, nu uit de bespreking van de schaal blijkt dat de buispyloon 25 m hoog is en deze dus boven de bomen zal uittorenen.

Uit de foto's die bij het verzoekschrift zijn gevoegd blijkt dat de bestaande verlichtingspalen van ongeveer 10 m hoog reeds hoog boven de bomen uitsteken zodat dit zeker het geval zal zijn voor de vergunde buispyloon. De motivering van de verwerende partij in de bestreden beslissing is niet gesteund op de feiten van het dossier en is manifest foutief en onzorgvuldig.

De verzoekende partijen wijzen er bijkomend op dat zelfs in het geval de aanwezigheid van bomen voldoende zou zijn om de buispyloon aan het zicht te onttrekken, er dient te worden vastgesteld

dat er in de bestreden beslissing geen enkele voorwaarde wordt opgelegd die voorziet in het behoud dan wel in de uitbreiding van de beweerdelijk bestaande groenbuffer.

De verwerende partij heeft ook nagelaten de nabijheid van het beschermde dorpsgezicht en de habitat-, Natura 2000, en natuurgebieden bij haar beoordeling te betrekken, evenals de impact van de mogelijke lichthinder en straling.

Voor zover de verwerende partij de schaal van de buispyloon aanvaardbaar acht, dient ook deze motivering als foutief en kennelijk onredelijk te worden aangemerkt aangezien de voorliggende buispyloon niet vergeleken kan worden met de in de nabije omgeving aanwezige pylonen die slechts half zo groot zijn. De gevraagde buispyloon kan niet als puntopstelling beschouwd worden, maar dient als lijnopstelling te worden gekwalificeerd wat de visuele impact op het landschap betreft. Bovendien wordt de buispyloon op een talud gebouwd waardoor deze nog meer uittorent boven de omliggende bomen en de omgeving. De overweging in de bestreden beslissing dat de gevraagde infrastructuur wordt gekoppeld aan een voetbalterrein en een kleine voetafdruk heeft kan geen weerlegging bieden van de stelling van het college van burgemeester en schepenen dat de pyloon te hoog is voor de omgeving en er niet thuishoort.

De verwerende partij laat na de impact van de pyloon op de in de onmiddellijke omgeving gelegen woningen en tuinen van de verzoekende partijen te onderzoeken, en zij beperkt zich tot een onderzoek van de impact ervan vanop straat gezien.

Aangaande de verlichting stellen de verzoekende partijen vast dat de bestreden beslissing geen beoordeling bevat voor wat betreft de plaats waarop de verlichting op de pyloon zal worden aangebracht, de sterkte van de verlichtingselementen en het aantal lampen. De bestreden beslissing bevat geen enkel onderzoek inzake lichthinder en lichtpollutie. Evenmin omvat de bestreden beslissing een beoordeling van de potentiële geluidshinder (permanent zoemend geluid) van de technische kasten.

Ook wat betreft de gezondheidstoets dienen de verzoekende partijen vast te stellen dat de verwerende partij zich in de bestreden beslissing beperkt tot de vaststelling dat er een conformiteitsattest voor handen is voor de antennes, zonder concreet onderzoek naar de overschrijding van de (cumulatieve) norm voor grenswaarden van V/m.

2.

De verwerende partij verwijst in haar repliek naar het advies van het college van burgemeester en schepenen en brengt vervolgens de tekst van de bestreden beslissing bij waaruit moet blijken dat (1) wat de functionele inpasbaarheid betreft de bestreden beslissing afdoende motiveert dat gsm-masten redelijkerwijze in de nabijheid van de gebruikers dienen te worden ingeplant zodat er beleidsmatig wordt geopteerd om de buispyloon in een woongebied dicht bij een voetbalveld in te planten, waarbij wordt opgemerkt dat deze mast minder storend is dan het voetbalveld zelf omdat dit gepaard gaat met op- en afrijdende wagens, parkeerproblemen, lawaai, lichtpollutie en dat het argument van het college van burgemeester en schepenen dat de gsm-mast zich midden in een residentiële woonomgeving bevindt omgeven door het natuurgebied van de Voer en het Twaalf Apostelenbos nauwelijks is uitgewerkt, (2) wat de schaal betreft de bestreden beslissing terecht stelt dat ook het voetbalveld niet aansluit bij de configuratie van de omliggende bebouwing voor wat betreft de vier verlichtingspylonen die nergens anders in de omgeving voorkomen, dat er door de puntopstelling van de pyloon geen schaalbreuk met de omgeving wordt veroorzaakt omdat de impact en de schaal van de buispyloon niet kan vergeleken worden met de impact van een gebouw met dezelfde hoogte en de verzoekende partijen de opgeworpen 'lichthinder' niet verder uitwerken, (3) wat betreft het ruimtegebruik het college van burgemeester en schepenen zich beperkt tot de stelling dat de pyloon niet thuishoort in de bestaande landelijke omgeving gekenmerkt door

vrijstaande eengezinswoningen met een landelijk en natuurlijk uitzicht en dat de verwerende partij in de bestreden beslissing hierop antwoordt dat er in dezen wordt gezocht naar mogelijkheden tot bundeling van het basisstation met bestaande gebouwen en infrastructuur waarbij wordt benadrukt dat de ruimte die door het aangevraagde project wordt ingenomen erg beperkt is en (4) wat betreft de verlichtings- en gezondheidstoets dient te worden vastgesteld dat er noch in het ongunstig advies van de gemeente Tervuren, noch in de bezwaarschriften sprake is van deze beweerde hinder en bovendien de verlichting van het voetbalveld vreemd is aan voorliggende bestreden beslissing en er uit geen enkel stuk blijkt dat de technische installatie aanleiding geeft tot hinderlijke geluiden voor de onmiddellijke omgeving.

3.

Ook de tussenkomende partij wijst erop dat het negatieve advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren in de bestreden beslissing wordt geciteerd en weerlegd en dat de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld.

De tussenkomende partij wijst erop dat de kritieken van de verzoekende partijen voor wat betreft de beoordeling van de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde project zowel in feite als in rechte grondslag missen nu de gewestelijke omgevingsambtenaar de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde project uitdrukkelijk heeft beoordeeld en aanvaard en (1) de verzoekende partijen het niet aannemelijk maken dat deze beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn en het niet volstaat om een louter tegengestelde visie in te nemen, (2) de gewestelijke omgevingsambtenaar de kritieken aangaande het bodemreliëf heeft beantwoord en heeft gesteld dat gelet op de bestaande groenvoorzieningen, de mast vanuit het lager gelegen natuurgebied en het bos minder waarneembaar zal zijn, dat het reliëf omhoog loopt maar de locatie maakt dat door het reeds aanwezige groen de pyloon aan het gezichtsveld zal onttrokken worden en waarbij niet kan worden ontkend dat de visuele impact van het aangevraagde project verwaarloosbaar is, minstens sterk gereduceerd wordt nu niet kan worden ontkend dat het gezichtsveld van personen door de aanwezigheid van hoogstammige bomen sterk wordt onderbroken, (3) de hoogstammige bomen in de omgeving geen deel uit maken van het aangevraagde project zodat de gewestelijke omgevingsambtenaar hieromtrent geen voorwaarden kan opleggen maar hij de aanwezige groenbuffer wel in de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening dient te betrekken en (4) de kritiek van het college van burgemeester en schepenen voor wat betreft de ligging van het aangevraagde project in de nabijheid van een natuurgebied beperkt is tot de vaststelling “niet aanvaardbaar”.

De verzoekende partijen slagen er ook niet in om aan te tonen dat de beoordeling van de verwerende partij voor wat de schaal van het aangevraagde project betreft, waarbij zij heeft geoordeeld dat de constructie aanvaardbaar is gelet op de vier reeds aanwezige verlichtingspylonen rond het voetbalveld en het gegeven dat het aangevraagde project een slanke constructie betreft die eerder als puntopstelling dient te worden beschouwd, gebrekkig of kennelijk onredelijk is. De opmerking van de verzoekende partijen dat het aangevraagde project niet als “puntconstructie” maar als “lijnconstructie” dient te worden beschouwd is louter formalistisch en taalkundig van aard nu uit de motivering van de verwerende partij afdoende blijkt dat zij zich bewust is van de reële afmetingen van de vergunde constructie.

De kritiek van de verzoekende partijen over het ruimtegebruik en de bouwdichtheid van het aangevraagde project gaat terug op de kritiek die betrekking heeft op de visuele impact van de pyloon die reeds eerder afdoende werd weerlegd en waarbij de verwerende partij terecht heeft geoordeeld dat de ruimte die door de pyloon en de bijhorende technische apparatuur wordt ingenomen zeer beperkt is en dat aan het bundelingsprincipe is voldaan.

De tussenkomende partij wijst er tot slot op dat de kritiek van de verzoekende partijen over licht- en geluidshinder niet in de ingediende bezwaren noch in het negatief advies van het college van burgemeester en schepenen aan bod is gekomen zodat er op dat punt geen verstrengde motiveringsplicht op de verwerende partij rust. De tussenkomende partij geeft aan dat uit de vergunningsaanvraag afdoende blijkt dat de pyloon de verlichtingspaal op 5,5 m hoogte op het voetbalveld zal vervangen en er dus geen bijkomende verlichting wordt voorzien zodat dit geen relevant beoordelingselement van de goede ruimtelijke ordening betreft. Voor de opgeworpen geluidshinder verwijst de tussenkomende partij naar hetgeen zij eerder heeft uiteengezet bij de passus met betrekking tot hoogdringendheid, waar zij heeft uiteengezet dat de verzoekende partijen nalaten aan te tonen dat er sprake zal zijn van een permanent zoemend geluid dat tot ongeoorloofde hinder aanleiding zal geven en waarbij enige geluidsproductie sterk dient te worden genuanceerd door de aanwezigheid van hoogstammige bomen en omliggende bebouwing en het gegeven dat de verzoekende partijen op redelijke afstand van het aangevraagde project wonen.

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste middel stellen de verzoekende partijen in essentie dat de verwerende partij de op haar rustende verstrengde motiveringsplicht heeft geschonden nu zij in de bestreden beslissing heeft nagelaten het negatief advies van het college van burgemeester en schepenen en de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren afdoende en correct te weerleggen.

2.1

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO vereist dat de verwerende partij op concrete wijze onderzoekt of de aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.2

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing te vermelden motieven moeten bovendien afdoende zijn.

2.3

Wanneer door het vergunningverlenend bestuursorgaan andersluidend wordt geoordeeld dan de doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of, indien tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen geformuleerd zijn aangaande een relevant en te beoordelen aspect, geldt het principe dat het vergunningverlenend bestuursorgaan des te zorgvuldiger moet motiveren waarom zij tot een andere besluitvorming komt.

3.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij vooreerst het negatief advies van 12 februari 2018 van het college van burgemeester en schepenen citeert en weerlegt, dat zij nadien

de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek behandelt en zij het aangevraagde project vervolgens onderwerpt aan de watertoets en aan een uitgebreide gezondheidstoets en zij het aangevraagde project tot slot toetst aan de verenigbaarheid ervan met de goede ruimtelijke ordening.

4.1

Uit het betoog van de verzoekende partijen blijkt duidelijk dat zij het niet eens zijn met de beoordeling van het aangevraagde project door de verwerende partij. Zij geven vooreerst aan dat de verwerende partij bij de beoordeling van de functionele inpasbaarheid niet kan volstaan met de vaststelling in de bestreden beslissing dat de inplanting van de gsm-mast minder storend zal zijn dan de reeds aanwezige voetbalinfrastructuur, die naast de gebruikelijke activiteiten bijkomend zorgt voor een zekere vorm van lichtpollutie door de verlichting van de sportinfrastructuur.

4.2

De verzoekende partijen werpen op dat de verwerende partij niet expliciet het cumulatief effect van beiden heeft beoordeeld. De verzoekende partijen miskennen evenwel de op hen rustende stelplicht en laten na te duiden welke cumulatieve effecten er eventueel kunnen ontstaan naar aanleiding van het aangevraagde project en dienen te worden onderzocht. Zij maken bovendien abstractie van de beoordeling van de verwerende partij, die stelt dat het aangevraagde project, als een aan het wonen complementaire functie, omwille van de duurzame ruimtelijke ordening best zo dicht mogelijk bij het voetbalveld als andere gemeenschapsvoorziening wordt ingeplant, aangezien het aangevraagde project dient ingeplant te worden in de nabijheid van de gebruikers en zodoende in of zeer nabij een woonomgeving. De verzoekende partijen beperken zich eerder tot opportuïteïtskritiek, zonder afdoende elementen bij te brengen waaruit kan blijken dat de verwerende partij kennelijk onredelijk, onzorgvuldig of manifest foutief heeft geoordeeld dat het aangevraagde project als functioneel inpasbaar kan worden aangemerkt.

De verzoekende partijen bekritisieren de visuele impact van het aangevraagde project en stellen dat de buispyloon boven alles zal uittorenen en het landschap zal domineren. Daarmee weerleggen zij de beoordeling van de verwerende partij niet die in de bestreden beslissing aangeeft dat, wat betreft de visuele impact voor het gebied van het Twaalf Apostelen Bos en de Voer, de mast nauwelijks zichtbaar zal zijn vanuit het natuurgebied en het bos. De verwerende partij erkent in de bestreden beslissing dat de buispyloon inderdaad meer dan dubbel zo hoog is dan de bestaande vier hoge verlichtingspylonen, maar wijst eveneens op de slankheid van de buispyloon en de bestaande groenvoorzieningen om de schaal en de visueel-vormelijke elementen als aanvaardbaar te beschouwen. Het gegeven dat uit de bijgebrachte foto's blijkt dat de bestaande verlichtingspalen boven de bomen uitsteken toont niet dat deze beoordeling door de verwerende partij als foutief dient te worden aangemerkt.

De kritiek van de verzoekende partijen waarbij zij vervolgens aangeven dat de verwerende partij nagelaten heeft voorwaarden op te leggen in verband met het bestaande groen kan niet ernstig worden weerhouden en dient als opportuïteïtskritiek te worden beschouwd, te meer omdat de verzoekende partijen geen concrete en afdoende elementen bijbrengen waaruit kan blijken dat de beoordeling door de verwerende partij over het bestaande groen in de omgeving kennelijk foutief is en zij geen elementen bijbrengen waaruit kan blijken dat dit groen op welke wijze dan ook zou verdwijnen of aangetast worden.

Ook wat betreft de schaal van het aangevraagde project weerlegt de verwerende partij de kritiek van het college van burgemeester en schepenen en stelt zij dat de bestaande infrastructuur van het voetbalveld ook niet aansluit met de bestaande omgeving omwille van de aanwezigheid van een hoge afsluiting, kunstgras en vier hoge verlichtingspylonen. De verwerende partij stelt dat gelet op de slankheid van de pyloon deze eerder als een puntopstelling kan worden beschouwd

waardoor er geen echte schaalbreuk met de bestaande bebouwing in de omgeving ontstaat nu de omgeving voornamelijk uit gebouwen bestaat, er in de omgeving reeds pylonen aanwezig zijn en de schaal en impact van een pyloon niet kan vergeleken worden met de impact van een gebouw met vergelijkbare hoogte. Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening vermeldt de verwerende partij dat de voorziene hoogte van de buispyloon noodzakelijk is om de vereiste kwaliteit te kunnen garanderen.

De verzoekende partijen beperken zich in hun kritiek op de beoordeling van de schaal van het aangevraagde project tot opportuïteïtskritiek en zij brengen geen elementen bij waaruit blijkt dat de verwerende partij het aangevraagde project op vlak van schaal foutief, onredelijk of onzorgvuldig heeft beoordeeld. Zij beperken zich in hun betoog tot de opmerking dat de verwerende partij verkeerdelijk stelt dat het hier een puntopstelling betreft en het eerder een lijnopstelling betreft, maar zij brengen geen concrete en afdoende elementen bij waaruit kan blijken dat deze omschrijving van een pyloon als “puntopstelling” zou inhouden dat de verwerende partij een verkeerde opvatting heeft over de reële afmetingen van de constructie en de feitelijke gegevens van de aanvraag dus verkeerd zou hebben beoordeeld.

Wat betreft het ruimtegebruik en de bouwdichtheid van het aangevraagde project blijkt uit het negatief advies van het college van burgemeester en schepenen dat dit college oordeelt dat een buispyloon van deze grootte niet thuishoort in de omgeving, die wordt gekenmerkt door vrijstaande eengezinswoningen, een landelijk en natuurlijk uitzicht,. Uit de ingediende bezwaarschriften blijkt eveneens de bezorgdheid over het verdwijnen van het bestaande landelijke uitzicht door de inplanting van de buispyloon van 25 m.

In de bestreden beslissing is beschreven dat het terrein waarop de pyloon wordt voorzien zich bevindt vlakbij de dorpskern van Vossem, dat de locatie zich bevindt op de parking en aansluitend aan de gebouwen van het voetbalterrein van FC de Greunsjotters, dat het terrein bereikbaar is via een smalle omhooglopende toegangsweg naar het voetbalveld dat achter de Smisstraat gelegen is, dat rechts van deze weg zich hoogstammige bomen en dicht struikgewas bevindt en dat de omgeving wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van voornamelijk woningen in open bebouwing met diepe tuinen. In antwoord op het negatief advies van het college van burgemeester en schepenen en in antwoord op de ingediende bezwaarschriften stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat duurzaam omspringen met de beschikbare ruimte impliceert dat er bij ruimtelijke ingrepen gestreefd moet worden naar oplossingen die de additionele visuele druk of impact op een gebied of locatie zoveel mogelijk minimaliseren. Daarom dient steeds gezocht te worden naar mogelijkheden tot bundeling van de basisstations met bestaande gebouwen en infrastructuren, *in casu* de infrastructuur van een voetbalveld. De ruimte ingenomen door de pyloon en de bijhorende technische installatie is erg beperkt.

Uit deze motivering blijkt afdoende dat de verwerende partij zich bewust is van de additionele visuele hinder die door het college en door de verzoekende partijen wordt opgeworpen en het feit dat de buispyloon 25 m hoog is, maar dat zij van oordeel is dat deze hinder kan worden aanvaard op de geplande locatie, aangezien er duurzaam dient te worden omgesprongen met de beschikbare ruimte en daarom wordt geopteerd voor een bundeling met reeds bestaande infrastructuur, in dit geval de voetbalinfrastructuur, en het aangevraagde project bovendien slechts een beperkte ruimte inneemt.

Hoewel uit het betoog van de verzoekende partijen blijkt dat zij zich niet kunnen vinden in deze motivering brengen zij verder geen afdoende elementen bij waaruit kan blijken dat de afweging door de verwerende partij gemaakt aangaande de ruimtelijke impact van het aangevraagde project samen met de daaraan verbonden visuele hinder, gelet op de hoogte van de buispyloon van 25 m, en de inplanting ervan op de voorziene locatie in de omgeving van de verzoekende partijen, als

kennelijk onredelijk, onzorgvuldig of manifest foutief dient te worden aangemerkt. De verwerende partij erkent de additionele en opgeworpen visuele hinder maar geeft aan dat deze om de aangegeven reden als aanvaardbaar kan worden beschouwd. De verzoekende partijen kunnen niet verlangen dat de verwerende partij de inplanting van het aangevraagde project toetst aan elke woning en tuin afzonderlijk, mede gelet op het gegeven dat zowel het college van burgemeester en schepenen als de verzoekende partijen zich beperken tot de algemene opmerking dat een buispyloon van 25 m boven de bomen zal uittorenen en dat men er zicht op zal hebben. De verzoekende partijen kunnen niet verlangen dat een eerder algemeen geformuleerd bezwaar dat stelt dat er visuele hinder zal zijn, voor elke bezwaarindiener individueel in de bestreden beslissing wordt weerlegd. Het kan voor de verwerende partij volstaan dat uit de bestreden beslissing blijkt dat zij kennis heeft van het negatieve advies van het college van burgemeester en schepenen en van de ingediende bezwaren, dat zij deze bij haar beoordeling heeft betrokken en dat zij deze in de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd heeft weerlegd.

Voor zover de verzoekende partijen tot slot opwerpen dat in de bestreden beslissing geen motivering terug te vinden is aangaande lichthinder en lichtpollutie kan met de tussenkomen partij worden vastgesteld dat omtrent lichthinder en lichtpollutie geen bezwaren werden opgeworpen, dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de bestaande verlichting louter wordt vervangen en dat de verzoekende partijen niet aantonen of aannemelijk maken aan de hand van concrete en afdoende elementen dat de bestreden beslissing als kennelijk onredelijk, onzorgvuldig of manifest foutief dient te worden aangemerkt nu een beoordeling inzake lichthinder en lichtpollutie niet in de bestreden beslissing werd opgenomen.

Met betrekking tot de gezondheidstoets kan verwezen worden naar de beoordeling van het tweede middel.

Het besluit van voorgaande is dat op het eerste gezicht niet kan worden vastgesteld dat de verwerende partij niet voldaan heeft aan de verstrengde motiveringsplicht wat betreft de beantwoorden van de bezwaren en het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen. Evenmin kan op het eerste gezicht worden vastgesteld dat de verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid inzake de vermelde aspecten van goede ruimtelijke ordening niet naar behoren heeft uitgeoefend, met name dat zij zich op onjuiste feitelijke gegevens zou hebben gebaseerd, deze niet correct heeft beoordeeld of daaromtrent een kennelijk onredelijke beslissing heeft genomen.

Het middel is niet ernstig.

A.2 Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1° *juncto* artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO, van artikel 6.10.2.1 en 2.14.2.1 Vlarem II, van artikel 2 en 3 Motiveringswet en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het voorzorgsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen betogen in hun tweede middel dat de verwerende partij zich wat betreft de gezondheidstoets van het aangevraagde project beperkt tot een beschrijving van de toepasselijke regelgeving om te besluiten dat aangezien voor het aangevraagde project een

conformiteitsattest werd afgeleverd het aangevraagde project in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partijen wijzen op rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat de verwerende partij de nadelige gevolgen van het gebruik of de exploitatie van een installatie op de gezondheid van de omwonenden in overweging dient te nemen en zij dus niet kan volstaan met de verwijzing naar de aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie die geen concrete blootstellingsrichtlijnen vermelden.

Volgens de verzoekende partijen kan uit de bestreden beslissing niet worden afgeleid of het aangevraagde project getoetst werd aan de toepasselijke individuele en cumulatieve grenswaarden en dat deze niet worden overschreden. Dit blijkt ook niet uit het conformiteitsattest.

De verwerende partij kan niet volstaan met het citeren van regelgeving in de vorm van een stijlformule zonder deze *in concreto* toe te passen. Bovendien kan uit de bestreden beslissing/conformiteitsattest niet worden afgeleid wat in dit geval de veiligheidszone is, en of de woningen van de verzoekende partijen binnen deze veiligheidszone vallen.

2.

De verwerende partij verwijst uitdrukkelijk naar de tekst van de gezondheidstoets opgenomen in de bestreden beslissing en naar het conformiteitsattest waarin staat te lezen dat de gezondheidstoets werd uitgevoerd conform de geldende bepalingen inzake milieukwaliteitsnormen voor elektromagnetische golven en VlareM.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing uitvoerig gemotiveerd dat er geen enkele redelijke aanwijzing bestaat op een eventueel risico voor de gezondheid. De bestreden beslissing dient voort te gaan op het afgeleverde conformiteitsattest en de verwerende partij is niet verplicht om de in het attest vermelde cijfers en berekeningen opnieuw te maken.

3.

De tussenkomende partij stelt in haar repliek dat wat het Vlaams Gewest betreft het beleid inzake elektromagnetische stralingen met in achtneming van het voorzorgsbeginsel vastgelegd is in reglementaire bepalingen die terug te vinden zijn in het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10GHz. De afdeling wetgeving van de Raad van State oordeelt in haar advies bij dit besluit dat niet blijkt dat de beoordeling door de Vlaamse Regering van mogelijke risico's kennelijk onredelijk is, noch dat de ontworpen normen kennelijk onverenigbaar zijn met het voorzorgsbeginsel.

Een conformiteitsattest geldt als noodzakelijke voorwaarde voor de exploitatie van het aangevraagde project en met dit attest wordt bevestigd dat de opgestelde antenne voldoet aan de toepasselijke bepalingen uit VlareM II. Ook de gecumuleerde straling van verschillende antennes wordt in deze beoordeling betrokken.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing gewezen op het conformiteitsattest verleend voor het aangevraagde project voorafgaand aan de verleende omgevingsvergunning. Uit rechtspraak van zowel de Raad van State als de Raad blijkt dat een vergunningverlenende overheid voor wat betreft de beoordeling van gezondheidsrisico's in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de ter zake bevoegde overheid en, dat wanneer een administratief dossier een conformiteitsattest bevat, de vergunningverlenende overheid er in alle redelijkheid van uit kan gaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is.

De rechtspraak van de Raad van State waarnaar wordt verwezen door de verzoekende partijen is niet dienstig aangezien deze betrekking heeft op een periode waarin stedenbouwkundige vergunningen werden verleend voor of na de vernietiging door de Raad van State van de reglementaire bepalingen waarin destijds concrete stralingsnormen werden bepaald.

De verzoekende partijen kunnen niet worden gevolgd wanneer zij aangeven dat uit het conformiteitsattest niet zou blijken of de grenswaarden voor straling -in hun woning- al dan niet overschreden worden aangezien dit duidelijk uit het conformiteitsattest blijkt.

Beoordeling door de Raad

1.

In het tweede middel stellen de verzoekende partijen in essentie dat de gezondheidstoets in de bestreden beslissing zich beperkt tot een beschrijving van de toepasselijke regelgeving en het besluit dat, omwille van de aanwezigheid van een conformiteitsattest, het aangevraagde project geen gezondheidshinder veroorzaakt en op dit punt in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, terwijl uit dat conformiteitsattest niet kan worden afgeleid of de individuele en cumulatieve grenswaarden al dan niet overschreden worden, wat de veiligheidszones zijn en of de woningen en/of tuinen van de verzoekende partijen in die veiligheidszone gelegen zijn.

2.

De Raad verwijst naar de tekst van de gezondheidstoets in de bestreden beslissing waarin de verwerende partij, naast een theoretische uiteenzetting aangaande de toepasselijke regelgeving en normen, ook het volgende overweegt:

“ ...

Met het conformiteitsattest wordt derhalve geattesteerd dat de zendapparatuur van de verschillende operatoren in overeenstemming is met de normen die in Vlare II zijn vastgesteld. Indien die normen niet worden overschreden, wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd en dient aangenomen te worden dat er geen gevaar voor de gezondheid bestaat. Indien die normen worden overschreden, kan er geen conformiteitsattest worden afgeleverd, en dient de exploitatie van een zendantenne onmiddellijk worden gestaakt.

De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd en opgevolgd, is operationeel. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze omgevingsvergunning niet in de weg staat.

... ”

Het verleende conformiteitsattest voor de exploitatie van de zendantennes, is afgeleverd door het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en kan worden geraadpleegd op de website van LNE via de link LNE kaart zendantennes (<https://www.lne.be/kaart-zendantennes>)

- *Proximus: Conformiteitsattest 001000078 dd. 06/07/2017*

Uit het verleende conformiteitsattest blijkt dat op de plaats waar het telecommunicatiestation zal worden ingericht, de stralingsreglementering wordt gerespecteerd. Gelet op, enerzijds, de normen die worden opgelegd, en, anderzijds, de bevestiging met het verleende conformiteitsattest dat die normen worden nageleefd, dient aangenomen te worden dat geen gezondheidshinder wordt veroorzaakt op verblijfplaatsen in de zin van artikel 1.1.2 Vlare II, gelegen in de omgeving van de inplantingsplaats.

De operatoren verklaren op eer dat zij zal blijven voldoen aan de voorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010, opgenomen in Vlarem II, gedurende de hele periode waarin het telecommunicatiestation in dienst zal worden gesteld.

Voor alle andere zendantennes, die ressorteren onder het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010, aanwezig in de omgeving van het aangevraagde, wordt het gezondheidsaspect van de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd door de naleving van de norm die artikel 2.14.2.1 Vlarem II voorschrijft. De hiervoor afgeleverde conformiteitsattesten zijn te raadplegen op de website van LNE: LNE kaart zendantennes. Er bestaat in elk geval geen enkele redelijke aanwijzing van het bestaan van een eventueel risico op gezondheidshinder die de vergunningverlenende overheid ertoe zouden kunnen brengen om de aanvraag te beoordelen als onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

...

3.

Uit artikel 4.3.1 VCRO volgt dat de verwerende partij bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag voor een nieuw telecommunicatiestation met de goede ruimtelijke ordening ook oog moet hebben voor de gezondheid en de gevolgen voor het leefmilieu.

De loutere omstandigheid dat volgens artikel 6.10.2.2, §1 VLAREM II de exploitatie van zendantennes verboden is zonder te beschikken over een conformiteitsattest, wil niet zeggen dat de gezondheids- en milieuaspecten in het geheel niet meer relevant of noodzakelijk zouden zijn voor de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor het oprichten van een zendmast. De vergunningverlenende overheid kan bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening dus niet volstaan met de loutere verwijzing naar de toepasselijke stralingsreglementering.

Anders dan de verzoekende partijen dat zien, moet evenwel worden vastgesteld dat de verwerende partij zich *in casu* niet beperkt tot een loutere verwijzing naar de toepasselijke stralingsreglementering, maar dat zij wel degelijk overweegt dat de aanvraag ook voldoet aan de toepasselijke stralingsnormen.

Het wordt in dezen niet betwist dat er voor de aangevraagde antennes van de tussenkomende partij voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing een conformiteitsattest werd afgeleverd, en dat het conformiteitsattest deel uitmaakt van het administratief dossier en dat dit uitdrukkelijk door de verwerende partij wordt vermeld in de bestreden beslissing.

De stelling van de verzoekende partijen dat uit de motivering van de bestreden beslissing helemaal niet blijkt dat er een *in concreto* onderzoek van de gezondheidseffecten is gebeurd in het kader van de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning, kan dan ook niet worden bijgetreden.

Bovendien wordt in een conformiteitsattest aan de hand van een zogenaamd technisch dossier door de bevoegde overheid, zijnde het Vlaams planbureau voor omgeving van het departement Omgeving, gecertificeerd dat voor de in het dossier vermelde vast opgestelde zendantennes de milieukwaliteitsnorm en de norm per vast opgestelde zendantenne gerespecteerd wordt. Aan de hand van het technisch dossier maakt het Vlaams planbureau voor omgeving een rapport op dat als bijlage bij het conformiteitsattest wordt gevoegd.

Het komt niet aan de Raad toe om deze technische beoordeling over te doen. De Raad, bevoegd voor de toetsing van de wettigheid van een stedenbouwkundige vergunning, kan zijn beoordeling

op dit punt niet in de plaats stellen van de beoordeling door de deskundigen van het Vlaams planbureau voor omgeving.

In dat verband volstaat het niet dat de verzoekende partijen aanvoeren dat het geheel onduidelijk is hoe het conformiteitsattest besluit dat de zendantennes voldoen aan de toepasselijke stralingsnormen van VLAREM II. Om de onwettigheid van dit conformiteitsattest op nuttige wijze te kunnen aanvoeren, dienen de verzoekende partijen aan te tonen dat de aangevraagde zendantennes de toepasselijke stralingsnormen overschrijden en dat de beoordeling in het conformiteitsattest dus onjuist is. De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partijen dit niet aannemelijk maken. De verzoekende partijen slagen er dus op het eerste gezicht niet in om aannemelijk te maken dat het conformiteitsattest onwettig is en dat de verwerende partij zich niet op het verleende conformiteitsattest kon baseren om te besluiten dat de stralingsreglementering wordt nageleefd en dat er verder geen aanwijzing is van het bestaan van een risico op gezondheidshinder die haar ertoe zou moeten brengen om de aanvraag te beoordelen als onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

Het middel is niet ernstig.

A.3 Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het derde middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 8, 14 en 16 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet), van artikel 2 en 3 Motiveringswet en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het redelijkheids- en het voorzorgsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen geven aan als wandelaars en natuurliefhebbers belang te hebben bij dit middel.

Zij zetten uiteen dat de natuurtoets zoals opgenomen in artikel 16 van het Natuurdecreet voorschrijft dat het aangevraagde project geen vermijdbare schade aan de natuur mag veroorzaken. Dit blijkt eveneens uit rechtspraak van de Raad van State. Bovendien verwijzen de verzoekende partijen naar het *standstill*-beginsel zoals vervat in artikel 8 van het Natuurdecreet.

Uit de stukken van het dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt of de impact van het aangevraagde project op de nabijgelegen natuurgebieden werd onderzocht.

Uit de bestreden beslissing blijkt bovendien dat de verwerende partij het verband niet lijkt te begrijpen tussen de aanwezigheid van natuurgebieden in de omgeving en het voorwerp van de aanvraag. Voor zover de bestreden beslissing een beoordeling bevat aangaande de visuele impact van de pyloon vanuit het natuurgebied Twaalf Apostelen Bos kan enkel worden vastgesteld dat deze beoordeling niet correct is aangezien de buispyloon op een talud wordt ingeplant en een hoogte heeft van 25 m waardoor deze ver boven de bomen zal uittorenen.

De verzoekende partijen stellen dat het de verwerende partij toekomt niet enkel de impact van de pyloon uit het bos te onderzoeken maar ook de impact op het bos dient te worden onderzocht. Bovendien kan ook de lichtpollutie veroorzaakt door het aangevraagde project niet worden onderschat, echter dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geen enkele beoordeling daaromtrent bevat. De verzoekende partijen achten dit verwonderlijk aangezien het

perceel omgeven wordt door natuurgebied en parkgebied volgens het gewestplan, het natuurgebied tevens gekend is als de Voer en het erkende natuurreservaat 'Twaalf Apostelen Bos', het perceel gelegen is op het talud van de Voervallei en deze vallei beschermd is als dorpsgezicht door het koninklijk besluit van 18 september 1981, het perceel gelegen is in de buurt van deels habitatgebieden, de Voervallei conform de biologische waarderingskaart versie 2 aangeduid is als waardevol en zeer waardevol, de Voervallei erkend is als habitatgebied en er in de buurt van het betrokken perceel reeds een resem waarnemingen van diersoorten werden gedaan. De verzoekende partijen brengen foto's bij van een groep ooievaars die in augustus 2017 een nacht op het dak van de vijfde verzoekende partij hebben doorgebracht alvorens naar het zuiden te trekken.

De verzoekende partijen wijzen erop dat het voor zich spreekt dat dergelijke kwetsbare gebieden gevoelig zijn voor lichtpollutie. Ook de impact van gsm-stralingen op de vogelpopulatie en andere al dan niet beschermde diersoorten werd door de verwerende partij niet onderzocht. De verzoekende partijen brengen studies bij van 2013, 2014 en 2015 waaruit blijkt dat radiofrequente elektromagnetische golven een significant effect hebben op vogels, insecten en andere gewervelden en voor milieu en gezondheid.

De bestreden beslissing ontbeert elke natuurtoets in de zin van artikel 14 en 16 van het Natuurdecreet.

2.

De verwerende partij verwijst naar het advies van het college van burgemeester en schepenen van 12 februari 2018 waarin volgens haar de relatie tussen het natuurgebied van de Voer en het Twaalf Apostelen Bos niet verder wordt gespecificeerd en de verwerende partij vervolgens redelijkerwijze kon besluiten dat er geen vermijdbare schade aan de natuur zou ontstaan.

3.

De tussenkomenende partij stelt vooreerst dat wat betreft de lichtpollutie uit de bestreden beslissing afdoende blijkt dat het verlichtingselement de verlichting op de parking zal vervangen. De elementen die op de plannen op een hoogte van 19,75 m werden ingetekend zijn twee schotelantennes. Er kan bijgevolg niet meer lichtpollutie ontstaan dan er op heden reeds aanwezig is. De verzoekende partijen kunnen dan ook niet ernstig beweren dat een meer gedetailleerd onderzoek nodig is.

Ook wat betreft de andere opgeworpen hinderaspecten is het betoog van de verzoekende partijen niet ernstig aangezien uit de bijgebrachte luchtfoto blijkt dat het dichtstbijzijnde (deels) habitatgebied gelegen is op meer dan 100 m van de inplantingsplaats.

Aangaande de opgeworpen visuele hinder verwijst de tussenkomenende partij naar hetgeen zij eerder daarover heeft uiteengezet. Het is de tussenkomenende partij niet duidelijk wat de verzoekende partijen bedoelen wanneer zij stellen dat de visuele impact op het bos moet worden onderzocht. De tussenkomenende partij benadrukt dat het voorliggende perceel op bijna 150 m van het Twaalf Apostelen Bos is gelegen.

Aangaande de opgeworpen stralingshinder op insecten en andere dieren stelt de tussenkomenende partij vast dat de horizontale straling van de zendantennes niet tot aan de (deels) habitatgebieden of het natuurgebied rijkt. Uit het conformiteitsattest blijkt bovendien dat de grenswaarden voor straling, die in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel werden vastgelegd, worden gerespecteerd. Er is bijgevolg geen nood aan een meer uitgebreide motivering over de stralingsinvloed.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen stellen in het derde middel in essentie dat uit het administratief dossier noch uit de bestreden beslissing blijkt dat de impact van het aangevraagde project op de nabijgelegen natuurgebieden wordt onderzocht. Evenmin blijkt dat de gevolgen van straling op de populaties van beschermde diersoorten is onderzocht.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat het aangevraagde project gelegen is in woongebied volgens het gewestplan. Het perceel grenst aan een, volgens de biologische waarderingskaart 2, biologisch waardevol gebied. In de ruimere omgeving is langsheen het woongebied een natuurgebied gelegen, dat in grote mate een biologisch zeer waardevol gebied is, tevens deels erkend natuurreserveaat.

2.1

Artikel 8 Natuurdecreet is een beginselbepaling en luidt:

“De Vlaamse regering neemt alle nodige maatregelen ter aanvulling van de bestaande regelgeving om over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen zowel wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur.”

Het *standstill*-beginsel houdt in dat een verdere achteruitgang van natuurwaarden moet worden voorkomen en is een bepaling die zich in de eerste plaats richt tot de Vlaamse regering.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan beschikt over een ruime appreciatiebevoegdheid om bij een individuele vergunningsbeslissing na te gaan of de aanvraag een achteruitgang van de aanwezige natuurwaarden veroorzaakt. De Raad oefent hierop slechts een marginaal toezicht uit. Het is aan de verzoekende partijen om aan te tonen dat de bestreden beslissing een aanzienlijke achteruitgang veroorzaakt en in dat opzicht als een kennelijke schending van het *standstill*-beginsel te beschouwen is.

2.2

De Raad stelt noodzakelijk vast dat de verzoekende partijen zich beperken tot het opwerpen van een mogelijke schending van het *standstill*-beginsel zoals vervat in artikel 8 van het Natuurdecreet maar dat zij geen concrete elementen bijbrengen waaruit kan blijken dat het aangevraagde project aanleiding zal geven tot een achteruitgang van aanwezige natuurwaarden.

De vaststelling dat er op het dak van de vijfde verzoekende partij en op de verlichtingspalen aan het voetbalveld op 14 augustus 2017 ooievaars voor een nacht zijn neergestreken en het bijbrengen van studies waaruit moet blijken dat gsm-straling, radiofrequentie-ruis, radiofrequentievelden, radiofrequente elektromagnetische golven en elektromagnetische stralingen een (mogelijk) effect hebben op mens en dier doet hieraan geen afbreuk. Deze gegevens volstaan niet om te oordelen dat de vergunde pyloon en de zendantennes aanleiding zullen geven tot een achteruitgang van de natuurwaarden en dat er sprake is van een schending van het opgeworpen *standstill*-beginsel.

Op het eerste gezicht maken de verzoekende partijen dus niet aan de hand van concrete en afdoende elementen aannemelijk dat het aangevraagde project aanleiding geeft tot een achteruitgang van aanwezige natuurwaarden.

3.1

Artikel 14 Natuurdecreet bepaalt:

“Iedereen die handelingen verricht of hiertoe de opdracht verleent, en die weet of redelijkerwijze kan vermoeden dat de natuurelementen in de onmiddellijke omgeving daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad, is verplicht om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden geleverd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of indien dit niet mogelijk is, te herstellen.”

3.2

De Raad stelt vast dat deze bepaling zich in eerste instantie richt tot de initiatiefnemer van een project, en niet tot de vergunningverlenende overheid. De verzoekende partijen zetten niet concreet uiteen hoe de verwerende partij deze bepaling zou hebben geschonden, zodat de aangevoerde schending op het eerste gezicht niet kan worden aanvaard.

4.1

Artikel 16, §1 Natuurdecreet bepaalt:

“In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen.”

Zoals blijkt uit de formulering van artikel 16, §1 Natuurdecreet, beoogt de natuurtoets het voorkomen van ‘vermijdbare’ schade aan de natuur. De vergunningverlenende overheid dient na te gaan of de aanvraag vermijdbare schade aan de natuur kan veroorzaken.

In de parlementaire voorbereiding wordt vermijdbare schade omschreven als “schade die kan vermeden worden door de activiteit op een andere wijze uit te voeren (bvb. met andere materialen, op een andere plaats,...)” (Voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, *Parl.St.* VI.Parl. 2001-02, 967/1, p. 17).

4.2

De natuurtoets van artikel 16 Natuurdecreet legt, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de watertoets en de habitattoets, geen bijzondere motiveringsplicht op. Het volstaat in het kader van artikel 16 Natuurdecreet bijgevolg dat uit de stukken van het dossier blijkt dat er een natuurtoets is uitgevoerd.

De Raad is alleen bevoegd om te onderzoeken of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend en meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en op basis daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk haar beslissing heeft kunnen nemen.

4.3.

De Raad stelt noodzakelijk vast dat de verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen waaruit kan blijken dat de natuurwaarden in de onmiddellijke dan wel in de ruimere omgeving door het aangevraagde project worden aangetast, of welke de aard van de schade zou zijn.

De verzoekende partijen geven de situering van natuurgebieden in de ruime omgeving weer en zij brengen foto's bij van waarnemingen, waarmee zij aantonen dat er natuurwaarden in de ruimere omgeving aanwezig zijn, maar waarmee evenwel niets wordt gezegd over het veroorzaken van schade aan de natuur ten gevolge van het aangevraagde project.

De verzoekende partijen verwijzen verder naar het negatieve advies van het college van burgemeester en schepenen, maar zij maken abstractie van volgende beoordeling in dat advies:

“ ...

e) Natuurtoets

Natuurwetgeving

Op grond van artikel 16 van het decreet van 21-10-1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu dient de bevoegde overheid er zorg voor te dragen dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen.

Er zijn geen aanwijzingen dat op het terrein vegetaties of kleine landschapselementen voorkomen waarvoor de wijziging verboden is of aan een vergunning is onderworpen op grond van artikel 7 of 8 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23-07-1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21-10-1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Er zijn geen aanwijzingen van het voorkomen van beschermde dier- of plantensoorten van bijlage II of III van het Soortenbesluit (voor andere soorten is de bescherming ondergeschikt aan de planologische bestemming).

...”

De Raad merkt tevens op dat in de bezwaarschriften in het openbaar onderzoek geen bezwaar wordt opgeworpen dat betrekking heeft op de vermeende aantasting van natuurwaarden in de omgeving door de inplanting van het aangevraagde project.

Voor zover de verzoekende partijen studies aanhalen waaruit moet blijken dat de straling een negatieve impact kan hebben op vogels, insecten, andere dieren en planten dient te worden opgemerkt dat de verwerende partij uitdrukkelijk verwijst naar het voor het aangevraagde project verleende conformiteitsattest 001000078 van 6 juli 2017, waaruit blijkt dat de grenswaarden voor (gecumuleerde) straling niet overschreden worden. Overigens blijkt uit dit conformiteitsattest dat het horizontaal stralingspatroon gesitueerd is in het woongebied en niet in de natuurgebieden. Het louter aanhalen van studies die in het algemeen aantonen dat gsm-straling en radiofrequente elektromagnetische golven een negatieve invloed hebben op vogels, insecten, andere gewervelden en planten kan dan ook niet volstaan om aannemelijk te maken dat het vergunde telecomstation *in casu* vermijdbare schade aan de natuur zal veroorzaken.

4.4

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen op het eerste gezicht niet concreet aantonen, noch het voldoende aannemelijk maken dat er als gevolg van de bestreden beslissing vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan.

Het middel is niet ernstig

A.4 Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het vierde middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1°, b) en artikel 4.3.1, §2, 1° en 2° VCRO, van artikel 6.4.3 *juncto* artikel 2.1, 45° van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed (hierna: het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013), van het koninklijk besluit van 18 september 1981, van artikel 2 en 3 Motiveringswet en van

het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen geven aan dat in de bestreden beslissing onterecht wordt gesteld dat er in de directe omgeving van het aangevraagde project geen waardevolle cultuurhistorische elementen aanwezig zijn. Echter is het perceel waarop de buispyloon wordt voorzien gelegen op ongeveer 75 m van een beschermd dorpsgezicht. Het betrokken perceel ligt op het talud van de Voervallei zodat er in de buurt van het betrokken perceel wel degelijk waardevolle cultuurhistorische elementen aanwezig zijn. De stelling in de bestreden beslissing dat er in de directe omgeving geen waardevolle cultuurhistorische elementen aanwezig zijn strookt dus niet met de werkelijkheid. De verzoekende partijen duiden erop dat de motivering in de bestreden beslissing niet als een zorgvuldige en afdoende motivering van de goede ruimtelijke ordening kan worden aangemerkt.

2.

De verwerende partij wijst erop dat de buispyloon op ongeveer 75 m van het beschermde dorpsgezicht gelegen is. De verzoekende partijen betwisten niet dat het aangevraagde project volledig buiten het beschermde gebied valt.

3.

De tussenkomen partij brengt in haar repliek een foto bij waaruit blijkt dat de inplantingsplaats van het aangevraagde project op 107 m gelegen is van “dorpskom Vossem met Voervallei” dat wordt beschermd bij koninklijk besluit van 18 september 1981. Zij wijst erop dat het passiefbehoudsbeginsel enkel toepassing vindt binnen het beschermd dorpsgezicht. De Sint-Pauluskerk waarvan sprake in het verzoekschrift tot vernietiging ligt zelfs op meer dan 360 m van de inplantingsplaats zodat de verzoekende partijen in alle redelijkheid geen meer specifieke motivering kunnen eisen. Bovendien richt het passiefbehoudsbeginsel zich, als een van de rechtsgevolgen van de bescherming als onroerend erfgoed, tot de zakelijkrechthouders en de gebruikers, het beginsel richt zich niet tot de vergunningverlenende overheid.

De tussenkomen partij verwijst voor wat de beoordeling van het visuele aspect betreft naar de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat de verwerende partij de visuele impact van de pyloon voldoende heeft onderzocht en beoordeeld. De verwerende partij heeft daarbij oog gehad voor het reliëfverschil tussen de inplantingsplaats en de lager gelegen gebieden waaronder het natuurgebied. De verwerende partij is van oordeel dat het aangevraagde project verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening aangezien het een slanke constructie betreft die vanuit het gezichtsveld van personen door de aanwezige hoogstammige begroeiing sterk wordt gecamoufleerd. In die omstandigheden is de ligging ten opzichte van de beschermde dorpskern, voor zover relevant in kader van de vergunningsaanvraag, geen element dat een meer gedetailleerde beoordeling behoefde.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen stellen in hun vierde middel in essentie dat de verwerende partij in de bestreden beslissing foutief heeft geoordeeld dat het aangevraagde project, gelegen op 75 m van de als dorpsgezicht beschermde ‘dorpskom van Vossem met de Voervallei’ en gelegen op 360 m van de als monument beschermde Sint-Pauluskerk, niet in de nabijheid gelegen is van waardevolle cultuurhistorische elementen en dat zij manifest foutief heeft geoordeeld dat de pyloon nauwelijks zichtbaar zal zijn.

2.

Het wordt door de partijen geenszins betwist dat het aangevraagde project zich op minstens 75 m bevindt van het bij koninklijk besluit van 18 september 1981 beschermde dorpsgezicht 'dorpskom van Vossem met de Voervallei'. Evenmin wordt betwist dat het aangevraagde project zich op 360 m bevindt van de beschermde Sint-Pauluskerk (beschermd als monument bij koninklijk besluit van 8 december 1946, uitgebreid bij koninklijk besluit van 18 september 1981).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen zich in hun betoog beperken tot de opmerking dat zij graag wandelen in de beschermde vallei, het dorpsgezicht en in de omgeving, en dat de inplanting van het aangevraagde project de schoonheidswaarde van het dorpsgezicht zal aantasten.

De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing, in navolging van het ongunstig verslag van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren, dat in de "directe omgeving" van het aangevraagde project geen waardevolle cultuurhistorische elementen aanwezig zijn. Dit kan op het eerste gezicht niet als kennelijk onredelijk of onzorgvuldig worden beschouwd, aangezien de verzoekende partijen zelf aangeven dat het aangevraagde project minstens op 75 m van het beschermde dorpsgezicht wordt ingeplant (gemeten vanuit het uiterste punt van het perceel waarop het aangevraagde project wordt voorzien, dus in werkelijkheid wordt de pyloon op een iets grotere afstand ingeplant). Hoewel de ligging ten opzichte van een beschermd dorpsgezicht relevant kan zijn bij de beoordeling van een aanvraag, dient in dit geval vastgesteld te worden dat het niet als kennelijk onredelijk te beschouwen is dat de verwerende partij oordeelt dat het project niet in de directe omgeving ligt van waardevolle cultuurhistorische elementen, gelet op de afstand van minstens 75 m en nu uit de plannen blijkt dat tussen de inplantingsplaats en het beschermd dorpsgezicht nog woningen in lintbebouwing gelegen zijn langs beide zijden van de Smisstraat. Verder moet worden vastgesteld dat de verwerende partij wel degelijk de visuele impact heeft beoordeeld.

Waar de verzoekende partijen vervolgens aangeven zich niet te kunnen vinden in de beoordeling door de verwerende partij van de visuele impact van het aangevraagde project kan worden verwezen naar de beoordeling in het eerste middel aangaande de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening en de motivering daarvan door de verwerende partij in het licht van het door het college van burgemeester en schepenen verleende negatief advies en de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat de verzoekende partijen er op het eerste gezicht niet in slagen om aan de hand van concrete, pertinente en afdoende elementen te duiden dat de beoordeling van het aangevraagde project door de verwerende partij als manifest foutief, kennelijk onredelijk dan wel onzorgvuldig dient te worden aangemerkt. Het gegeven dat de verzoekende partijen graag wandelen in het beschermde dorpsgezicht en het gegeven dat het aangevraagde project zichtbaar zal zijn kan niet volstaan om te oordelen dat de verwerende partij kennelijk onredelijk, onzorgvuldig of foutief heeft geoordeeld dat er *"in de directe omgeving geen waardevolle cultuurhistorische elementen aanwezig [zijn], en dat "omwille van de bestaande groenvoorzieningen in en rondom het bovenvernoemd gebied, de mast nauwelijks visueel merkbaar [zal] zijn"*.

Het middel is niet ernstig.

A.5 Vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het vijfde middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 2, 11° en artikel 15, §1 OVD, van artikel 1 en bijlage 1, 21° van het besluit van de Vlaamse regering van 13 februari 2015 tot aanwijzing van de Vlaamse en provinciale projecten ter uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, van artikel 2 en 3 Motiveringswet en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen wijzen erop dat in de lijst met Vlaamse projecten in bijlage I van het besluit van 13 februari 2015 onder het punt 21° aanvragen met betrekking tot 'infrastructuur met openbaar karakter voor al dan niet draadloze communicatienetwerken voor radiocommunicatie, telefoonverkeer, televisie, internet of andere, die als bovenlokaal netwerk functioneren' aan de Vlaamse Regering worden toegewezen. Uit de artikelsgewijze toelichting bij artikel 10 in het Verslag aan de Vlaamse Regering bij het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning blijkt niet wat onder deze definitie moet worden verstaan, er wordt echter wel gesteld dat het in vergelijking met andere Vlaamse projecten op de lijst, vrij kleinschalige projecten betreft, die omwille van het gemeentegrens- of zelfs provinciegrensoverschrijdend karakter van het netwerk op de lijst staan.

De verzoekende partijen stellen dat het bovenlokaal karakter van het aangevraagde project niet uit de bestreden beslissing blijkt en dat dit niet werd onderzocht.

2.

De verwerende partij verwijst naar de tekst van de bestreden beslissing waaruit voldoende en afdoende blijkt dat de bevoegdheid van de verwerende partij wordt gemotiveerd.

3.

De tussenkomen partij geeft aan dat zij met de op te richten zendapparatuur het zend- en ontvangstbereik van haar mobiele netwerk tracht te verbeteren. Dat de pyloon op een welbepaalde plaats wordt ingeplant en dat deze een dekkingsbereik heeft dat de gemeentegrenzen al dan niet overstijgt neemt niet weg dat de zendapparatuur een schakel is in een nationaal communicatienetwerk.

De bevoegdheid van de verwerende partij kan bijgevolg niet in vraag worden gesteld en dient niet in de bestreden beslissing worden verantwoord.

Beoordeling door de Raad

1.

In het vijfde middel stellen de verzoekende partijen in essentie dat de verwerende partij in de bestreden beslissing heeft aangegeven bevoegd te zijn om de beslissing te nemen met verwijzing naar punt 21 van de lijst van de Vlaamse projecten, vastgesteld in toepassing van artikel 2, eerste lid, 11° OVD, maar heeft nagelaten te onderzoeken wat wordt begrepen onder "*die als een bovenlokaal netwerk functioneren*" zoals bedoeld in dat punt 21 van de bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 tot aanwijzing van de Vlaamse en provinciale projecten ter uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

2.

Uit artikel 15, §1 OVD volgt dat er drie mogelijke bevoegde vergunningverlenende overheden in eerste administratieve aanleg bestaan (Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar, de deputatie, het college van burgemeester en schepenen). Anders dan bij de VCRO wordt de bevoegdheid niet langer bepaald door de persoon van de aanvrager maar door de aard en de omvang van het project. De Vlaamse projecten zijn de door de Vlaamse Regering

limitatief aangewezen projecten waarvoor de Vlaamse Regering bevoegd is om in eerste administratieve aanleg een beslissing te nemen (artikel 2, eerste lid, 11° OVD).

Op grond van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 ‘tot aanwijzing van de Vlaamse en provinciale projecten ter uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning’ in samenlezing met 21° van de lijst van Vlaamse projecten in bijlage I van dit besluit van 13 februari 2015 is de gewestelijke omgevingsambtenaar bevoegd voor *“Aanvragen met betrekking tot infrastructuur met openbaar karakter voor al dan niet draadloze communicatienetwerken voor radiocommunicatie, telefoonverkeer, televisie, internet of andere, die als een bovenlokaal netwerk functioneren.”*

De verzoekende partijen wijzen erop dat uit de artikelsgewijze toelichting bij artikel 10 in het Verslag aan de Vlaamse Regering bij het besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning blijkt dat er geen definitie bestaat die deze projecten omschrijft, maar dat het vrij kleinschalige projecten betreft die omwille van het gemeentegrens- of zelfs provinciegrensoverschrijdend karakter ervan op de Vlaamse lijst staan.

De Raad oordeelt dat niet ernstig kan worden betwist dat de inplanting van het voorliggend telecommunicatiestation door de tussenkomende partij deel uitmaakt van het telecomnetwerk Proximus, dat als een nationaal netwerk dient te worden beschouwd en dat over het gehele grondgebied pylonen inplant, die als –alleenstaande- schakel deel uitmaken van het reeds bestaande overkoepelende nationale netwerk. De opmerking van de verzoekende partijen dat er op het grondgebied van de gemeente Tervuren meerdere zendpylonen aanwezig zijn en dat voorliggende pyloon geen ruimer bereik heeft dan het gemeentelijk grondgebied, doet hieraan geen afbreuk nu het niet het bereik van de pyloon is maar de aard en het karakter van het netwerk waarvan de pyloon deel uitmaakt dat bepaalt of het aangevraagde project al dan niet deel uitmaakt van een “bovenlokaal netwerk”

Voor zover de verzoekende partijen aangeven dat de verwerende partij heeft nagelaten te onderzoeken of het aangevraagde project deel uit maakt van een bovenlokaal netwerk, stelt de Raad noodzakelijk vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing heeft aangeduid dat het aangevraagde project tot haar bevoegdheid behoort. De verzoekende partijen beperken zich tot het poneren van de stelling dat de verwerende partij haar bevoegdheid niet afdoende heeft onderzocht, maar brengen geen enkel concreet en pertinent element bij waaruit enigszins kan blijken dat het aangevraagde project niet tot de bevoegdheid van de verwerende partij zou behoren, dat de verwerende partij manifest foutief heeft geoordeeld dat het aangevraagde project deel uitmaakt van een bovenlokaal netwerk en wie in dezen dan wel als bevoegde overheid dient te worden aangeduid.

Het middel is niet ernstig.

B. Hoogdringendheid

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen geen ernstige middelen aanvoeren, is een onderzoek naar de hoogdringendheid niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 20 november 2018 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO